

Dosarul nr. 1r-1356/25
Buiucani)
1-17147750-02-1r-08122025

Judecătoria Chişinău (sediul
Judecător Liliana CUŞCĂ

DECIZIE
în numele Legii

07 iulie 2026

mun.

Chişinău

COLEGIUL PENAL AL CURŢII DE APEL CENTRU

Având în componenţa sa:

Preşedintele şedinţei	Eugeniu BEŞELEA
Judecători	Andrei CAZACICOV şi Vitalie
BUDECI	

a examinat în ordine de recurs, în şedinţă de judecată, fără prezenţa părţilor, recursurile declarate de avocaţii Sergiu MIŢELESCU şi Artur MACOVEI în interesele inculpatului BULGARI Anatolie *****, împotriva Sentinţei Judecătorei Chişinău (sediul Buiucani) nr. 1-1272/2024 din 17 noiembrie 2025, în cauza penală privind învinuirea lui:

BULGARI Anatolie *****, născut la *****, IDNP: *****, de naţionalitate moldovean, cetăţean al Republicii Moldova, originar şi domiciliat în r-nul *****, s. *****, studii superioare, neangajat în câmpul muncii, supus militar, căsătorit, 3 copii minori la întreţinere, cu antecedente penale,

în comiterea infracţiunii prevăzute de art.326 alin.(2) lit.b) şi art.352 alin.(3) lit.d) Cod penal al Republicii Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în prima instanţă de la 20 noiembrie 2017 – 18 ianuarie 2019;

Judecarea recursului la Curtea de Apel Chişinău de la 15 octombrie 2019 – 20 martie 2024.

Rejudecarea cauzei penale în prima instanţă de la 20 mai 2024 - 17 noiembrie 2025;

Judecarea recursului la Curtea de Apel Centru de la 08 decembrie 2025 – 07 iulie 2026.

Procedura de notificare a părţilor a fost executată.

Asupra recursurilor declarate de avocaţii Sergiu MIŢELESCU şi Artur MACOVEI în interesele inculpatului BULGARI Anatolie *****, împotriva Sentinţei Judecătorei Chişinău

(sediul Buiucani) nr. 1-1272/2024 din 17 noiembrie 2025, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru –

A C O N S T A T A T :

Soluția și argumentele instanței de fond:

1. *Prin Sentința Judecătorei Chișinău (sediul Ciocana) nr. 1-214/2017 din 18 ianuarie 2019, BULGARI Anatolie ***** a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal și în baza acestei Legi i-a fost stabilită o pedeapsa penală cu închisoarea pe un termen 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.*

*BULGARI Anatolie ***** a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.352 alin.(3) lit.d) Cod penal și în baza acestei Legi i-a fost stabilită o pedeapsa penală cu închisoarea pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.*

A fost aplicat în privința lui BULGARI Anatolie ***** prevederile art.84 alin.(1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa definitivă prin concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor stabilite, stabilindu-i spre executare pedeapsa definitivă cu închisoarea pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art.90 alin.(1) Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei aplicate lui BULGARI Anatolie ***** pe un termen de probă de 3 (trei) ani, dacă în termenul de probă pe care l-a fixat instanța, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

A fost admisă integral acțiunea civilă înaintată de partea vătămată TCACIUC Nelli, cu încasarea sumei de 15000 euro de la BULGARI Anatolie ***** în beneficiul acesteia.

A fost supusă confiscării speciale cu trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului a valorilor valutare, după cum urmează: 600 (șase sute) euro sechestrați și păstrați în incinta Oficiului Nord al Procuraturii Anticorupție mun. Bălți, str. Libertății nr. 10.”

2. *Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, BULGARI Anatolie ***** în luna octombrie a anului 2016, susținând împreună cu cet. PÎRAU Teodor, că are influență asupra angajaților din cadrul DIT și CCA mun. Chișinău a ÎS „CRIS Registru”, care în conformitate cu prevederile art.123 Cod penal întrunesc calitățile de persoane publice, în atribuțiile de serviciu ale căror intră obligația de calificare a conducătorilor auto, de examinare a cunoștințelor teoretice și practice în domeniul circulației rutiere în cadrul examenelor pentru obținerea permisului de conducere auto și, respectiv, eliberarea permiselor de conducere auto, în scopul de a-i determina pe aceștia să evalueze pozitiv cunoștințele în cadrul examenelor practice ce urmează să le susțină GUJA Cristina și soțul ei, GUJA Stanislav și respectiv să le elibereze permisele de conducere auto solicitate, personal a pretins împreună și prin intermediul lui PÎRAU Teodor pentru sine și pentru PÎRAU Teodor de la GUJA Cristina mijloace bănești ce nu i se cuvin în sumă de 1200 euro echivalentul a 26 347 lei.*

Astfel, în scopul realizării intențiilor criminale, în una din zilele de la sfârșitul lunii octombrie a anului 2016, PÎRAU Teodor, după înțelegerea prealabilă cu BULGARI

Anatolie, susținând în continuare că împreună cu BULGARI Anatolie are influență asupra angajaților din cadrul DIT și CCA mun. Chișinău ÎS „CRIS Registru” a pretins și a primit personal de la GUJA Cristina, în municipiul Chișinău în preajma DIT și CCA mun. Chișinău a ÎS „CRIS Registru” pentru sine și BULGARI Anatolie suma de 1200 euro, iar ulterior, în una din zilele nestabilite de la sfârșitul lunii octombrie 2016 a transmis lui BULGARI Anatolie, în mun. Chișinău pe str. ***** din sectorul Ciocana în preajma unei stații de alimentare PECO din suma de 1200 euro pe care a primit-o de la GUJA Cristina, suma de 600 euro echivalent a 13 173,5 lei preținși de către ultimul, sub pretextul de a-i transmite în scopul realizării influenței promise, angajaților DIT și CCA mun. Chișinău a ÎS „CRIS Registru” pentru ca aceștia să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale și în rezultat să evalueze pozitiv cunoștințele în cadrul examenelor practice ce urmează să le susțină GUJA Cristina și soțul ei, GUJA Stanislav și respectiv să le elibereze permisele de conducere auto solicitate.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, BULGARI Anatolie *****, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal, *trafic de influență, cu semnele de calificare: pretinderea, acceptarea și primirea personală de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, acțiuni săvârșite de două persoane.*

Tot el, BULGARI Anatolie ***** urmărind scopul dobândirii bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, având un plan bine premeditat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, folosindu-se de relații bune și încrederea exagerată a cet. TCACIUC Nelli, la 30 ianuarie 2015, a primit de la ultima cu drept de folosință un autobuz de model „***** cu n/i „*****, VIN *****”, un autobuz de model „*****” cu n/i „*****” VIN ***** și un automobil de model „***** *****” cu n/i „*****”, VIN *****”, în schimbul căruia BULGARI Anatolie ***** trebuia să achite proprietarului automobilelor cet. TCACIUC Nelli pentru folosința câte 10000 lei lunar pentru fiecare automobil.

Ulterior în luna septembrie 2015, la cerințele ultimei de a restitui automobilele nominalizate din motiv ca acesta nu și-a îndeplinit condițiile contractuale și anume neachitând ratele de bani convenite, BULGARI Anatolie folosindu-se de temeiul justificativ care nu era un temei juridic și nu-i aparținea de iure, deși considera în mod eronat că îi aparține, în mod samavolnic a refuzat să transmită automobilele nominalizate, motivând că de fapt automobilele îi aparțin lui, deoarece el a transmis cet. TCACIUC Nelli o mare parte de bani din costul total al automobilelor și doar urmează să ramburseze restul sumei convenite, după care peste o perioadă de timp a transmis ultimei autobuzul de model „*****” VIN *****”, refuzând în continuare din aceleași motive să transmită autobuzul de model „***** cu n/i „*****”, VIN *****”, tăinuind locul aflării acestuia, prin ce i-a cauzat părții vătămate TCACIUC Nelli pagubă materială în proporții deosebit de mari în sumă totală de 15000 euro, care conform cursului oficial al BNM constituia suma de 327 000 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, BULGARI Anatolie *****, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.352 alin.(3) lit.d) Cod penal, *samavolnicia, adică exercitarea*

unui drept presupus în mod arbitrar și prin încălcarea ordinii publice cu cauzarea de daune în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice.

3. În cadrul ședinței de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul BULGARI Anatolie *****, susținut de avocatul său, a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art.364/1 Cod de procedură penală, demersul dat fiind susținut de către procuror și acceptat de către instanța de judecată prin Încheierea protocolară.

Instanța de fond a examinat cauza penală în procedură simplificată în baza art.364/1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

4. *Împotriva Sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr. 1-214/2017 din 18 ianuarie 2019, a declarat recurs acuzatorul de stat, CAZACU Alla procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Centru, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a Sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care BULGARI Anatolie *****, să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal, raportat la prevederile art.364/1 Cod de procedură penală, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Totodată, a-l recunoaște vinovat pe inculpatul BULGARI Anatolie ***** de comiterea infracțiunii prevăzute la art.352 alin.(3) lit.d) Cod penal, raportat la prevederile art.364/1 Cod de procedură penală, și a-i stabili o pedeapsă pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis. Potrivit prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, a-i aplica o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Corpul delict – suma de 600 euro care se află sub sechestru prin încheierea din 23.09.2017, în conformitate cu art.162 alin.(1) pct.4) Cod penal, a o supune confiscării speciale cu trecerea forțată și gratuită din venitul statului. Încasarea din contul inculpatului BULGARI Anatolie ***** a cheltuielilor suportate de stat la instrumentarea cauzei penale în valoare de 1600 lei.*

5. *La fel, sentința primei instanțe a fost contestată cu recurs de către inculpatul BULGARI Anatolie *****, prin care a solicitat repunerea în termen a recursului și casarea parțială a Sentinței din 18 ianuarie 2019, în partea ce ține de aplicarea pedepsei pentru infracțiunea prevăzută de art.352 alin.(3) lit.d) Cod penal și admiterea acțiunii civile înaintate de partea vătămată TCACIUC Nelli, cu încasarea sumei de 15 000 euro de la BULGARI Anatolie. A solicitat rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie redusă pedeapsa aplicată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.352 alin.(3) lit.d) Cod penal și să fie respinsă acțiunea civilă înaintată de TCACIUC Nelli cu privire la repararea prejudiciului material în legătură cu săvârșirea infracțiunii de către BULGARI Anatolie *****.*

*La data de 02 iulie 2020, inculpatul BULGARI Anatolie ***** a depus cerere prin care a solicitat retragerea recursului și încetarea procedurii de recurs.*

6. Prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău nr. 1a-1975/19 din 20 martie 2024, a fost încetat procedura în ordine de recurs, la recursul inculpatului BULGARI Anatolie, în legătură cu retragerea recursului.

A fost admis recursul declarat de către acuzatorul de stat, casată parțial, în partea individualizării pedepsei penale, Sentința Judecătoriei Chișinău, (sediul Ciocana) din 18 ianuarie 2019, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției, instanța de recurs a argumentat, că la rejudecarea cauzei penale instanța de fond urmează să individualizeze pedeapsa reieșind din prevederile art.75 Cod de procedură penală, prin aplicarea procedurii de adaptare a naturii și cuantumului sancțiunii la infracțiunea săvârșită și persoana infractorului, la aptitudinea acestuia de a se îndrepta sub influența pedepsei, cu aplicarea sancțiunii efective, proporționale și convingătoare, or, potrivit revendicării se constată că inculpatul BULGARI Anatolie nu este la prima abatere de la legea penală, anterior fiind condamnat pentru infracțiuni similare (f.d 98, vol II).

7. Prin Sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-1272/2024 din 17 noiembrie 2025, lui BULGARI Anatolie *****, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal (*în redacția Legii la data comiterii faptei*), i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Lui BULGARI Anatolie *****, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.352 alin.(3) lit.d) din Codul penal, i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, a fost aplicat în privința lui BULGARI Anatolie ***** o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În scopul asigurării executării sentinței, a fost aplicat în privința inculpatului BULGARI Anatolie ***** măsura preventivă – arestul preventiv – până când sentința va deveni definitivă, cu anunțarea lui în căutare și aplicarea consemnului la frontieră, dispoziție judecătorească care se execută imediat.

Termenul executării pedepsei sub formă de închisoare a-l calcula începând cu data reținerii lui BULGARI Anatolie *****, urmând ca durata arestului la domiciliu din data de 07 august 2017 ora 11:05 min, până la 06 octombrie 2017 ora 11:05 min. – să fie computată pe parcursul executării pedepsei.

Sentința judecătorească în partea căutării se va executa de către organul afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află ultimul domiciliu cunoscut al inculpatului BULGARI Anatolie *****.

8. *Nefiind de acord cu Sentința Judecătoreiei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-1272/2024 din 17 noiembrie 2025, avocatul Sergiu MIȚELESCU în interesele inculpatului BULGARI Anatolie ***** a declarat recurs în termenul legal, prin care a solicitat casarea integrală a Sentinței Judecătoreiei Chișinău, sediul (Buiucani) din 17.11.2025, în cauza penală de învinuire a lui BULGARI Anatolie ***** , rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în privința inculpatului BULGARI Anatolie, să fie aplicată o pedeapsă cu suspendarea executării pedepsei sau mult mai blândă apreciată la discreția completului de judecată a Curții de Apel Centru.*

În motivarea cerințelor sale, apărarea invocă faptul că hotărârea instanței de fond este ilegală, netemeinică, contradictorie și insuficient motivată, fiind adoptată cu derogare de la principiile dreptului penal și procesual penal. Se susține că instanța de fond nu a expus în mod clar și complet raționamentele care au stat la baza soluției de condamnare și, în special, a individualizării pedepsei aplicate, ceea ce ar echivala cu o motivare formală și insuficientă a hotărârii judecătorești.

Totodată, se afirmă că instanța de fond nu ar fi luat în considerare circumstanțele relevante pentru individualizarea pedepsei, inclusiv recunoașterea integrală a vinovăției de către inculpat, solicitarea de examinare a cauzei în procedura simplificată prevăzută de art.364/1 Cod de procedură penală, atitudinea de caintă sinceră, colaborarea anterioară a inculpatului cu organele de drept, precum și comportamentul ulterior al acestuia, care nu ar mai fi comis alte infracțiuni.

De asemenea, se invocă situația familială a inculpatului, acesta fiind indicat ca unic întreținător al unei familii cu trei copii minori, precum și faptul că este încadrat în câmpul muncii, circumstanțe care, în opinia apărării, ar fi impus aplicarea unei pedepse mai blânde, eventual cu suspendarea executării acesteia.

Se mai susține că instanța de fond nu ar fi valorificat corespunzător efectele juridice ale examinării cauzei în procedură simplificată, deși inculpatul a recunoscut integral faptele imputate și a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art.438, art.444 și art.445 Cod de procedură penală, precum și pe principiile prevăzute de art.6 Cod penal privind individualizarea răspunderii penale, art.8 Cod de procedură penală privind prezumția de nevinovăție și interpretarea dubiilor în favoarea inculpatului, precum și pe dispozițiile art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului referitoare la dreptul la un proces echitabil și obligația instanțelor de a-și motiva hotărârile.

Se invocă, de asemenea, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia instanțele sunt obligate să își motiveze hotărârile, inclusiv sub aspectul individualizării pedepsei, pentru a permite înțelegerea raționamentului care a condus la soluția adoptată.

În concluzie, recurentul consideră că pedeapsa aplicată este excesiv de severă și nejustificată în raport cu circumstanțele cauzei și solicită admiterea recursului, casarea

sentinței atacate și rejudecarea cauzei cu aplicarea unei pedepse mai blânde sau cu suspendarea executării acesteia.

*9. Împotriva Sentinței Judecătoreiei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-1272/2024 din 17 noiembrie 2025, avocatul Artur MACOVEI în interesele inculpatului BULGARI Anatolie ***** a declarat recurs în termenul legal, prin care a solicitat casarea integrală a Sentinței Judecătoreiei Chișinău, sediul (Buiucani) din 17.11.2025, în cauza penală de învinuire a lui BULGARI Anatolie ***** și trimiterea cauzei la rejudecare..*

În motivarea recursului se invocă faptul că sentința este nelegală și nemotivată sub aspectul individualizării pedepsei, precum și contradictorie în ceea ce privește reținerea circumstanțelor atenuante. Se susține că instanța de fond nu a răspuns în mod clar argumentelor apărării referitoare la circumstanțele personale ale inculpatului, în special existența a trei copii minori aflați la întreținere, lipsa unui loc de muncă stabil și situația familială dificilă, circumstanțe care, în opinia apărării, ar constitui temei pentru aplicarea unei pedepse mai blânde.

De asemenea, se invocă faptul că instanța de fond ar fi admis erori în individualizarea pedepsei, reținând pe de o parte circumstanța atenuantă a căinței sincere, dar fără a-i acorda efect juridic în stabilirea pedepsei, iar pe de altă parte indicând în mod contradictoriu că nu ar exista circumstanțe atenuante în sensul art.76 Cod penal. Apărarea susține că instanța a confundat căința sinceră cu recunoașterea vinovăției și că a aplicat greșit principiul neadmiterii dublei valorificări a aceleiași circumstanțe.

Totodată, se critică poziția instanței potrivit căreia recunoașterea vinovăției în procedura simplificată nu poate constitui circumstanță atenuantă, argumentându-se că această interpretare nu mai corespunde practicii judiciare actuale a Curții Supreme de Justiție și modificărilor intervenite în jurisprudența relevantă.

Apărarea mai invocă faptul că instanța a ignorat sau nu a analizat suficient circumstanțele atenuante reale și că pedeapsa aplicată este disproporționată în raport cu situația personală a inculpatului și cu atitudinea sa procesuală, inclusiv recunoașterea vinovăției.

În concluzie, recurentul consideră că sentința este afectată de erori de drept și de individualizare a pedepsei, motiv pentru care solicită casarea integrală a acesteia și trimiterea cauzei la rejudecare.

10. Procedura de notificare a părților a fost executată.

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea

cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Astfel, procurorul, avocatul și inculpatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe.

Respectiv, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art.391 Cod de procedură penală privind citarea participanților la proces, și ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședința de judecată, prin prisma dispoziției generale din art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

*La data de 03 martie 2026, avocatul Artur MACOVEI în interesele inculpatului BULGARI Anatolie ***** a depus un supliment la cererea de recurs aflată pe rolul Curții de Apel Centru, împotriva Sentinței Judecătoreiei Chișinău, (sediul Buiucani) din 17 noiembrie 2025, pronunțată în cauza penală de învinuire a lui BULGARI Anatolie în baza art.326 alin.(2) lit.b) și art.352 alin.(3) lit.d) Cod penal, dosar nr. 1-1272/2024.*

În suplimentul la recurs, se invocă un motiv nou, întemeiat pe o declarație olografă semnată de inculpat la 02 martie 2026, prin care acesta susține că a fost indus în eroare la semnarea acordului de recunoaștere a vinovăției. Se afirmă că nu i-ar fi fost explicate în mod corespunzător drepturile, obligațiile și consecințele juridice ale acestui acord, iar consimțământul exprimat nu ar fi fost liber, informat și valabil.

Apărarea susține că, în aceste condiții, acordul de recunoaștere a vinovăției nu poate sta la baza sentinței de condamnare, întrucât ar fi fost încheiat fără o manifestare reală de voință și în lipsa unei informări corecte. Se apreciază că aceste vicii nu pot fi remediate în cadrul recursului, ci impun rejudecarea cauzei de către instanța de fond, pentru a verifica legalitatea și valabilitatea consimțământului exprimat de inculpat.

În consecință, se solicită admiterea cererii de recurs, a suplimentului la recurs, casarea integrală a Sentinței Judecătoreiei Chișinău (sediul Buiucani) din 17 noiembrie 2025 și trimiterea cauzei spre rejudecare de către instanța de fond.

Aprecierea instanței de recurs:

11. Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de a *respinge recursurile declarate de avocații Sergiu MIȚELESCU și Artur MACOVEI în interesele inculpatului BULGARI Anatolie ******, *împotriva Sentinței Judecătoreiei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-1272/2024 din 17 noiembrie 2025, ca fiind nefondate, cu menținerea fără modificări a Sentinței atacate, reieșind din considerentele ce succed.*

12. În conformitate cu art.437 alin.(1) pct.1) Cod procedură penală, (1) *Pot fi atacate cu recurs: 1/4) sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

Instanța de recurs notează că temeiurile pentru recursul împotriva hotărârilor judecătorești pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul sunt stabilite exhaustiv conform art.444 Cod de procedură penală și urmăresc scopul reparării erorilor de drept comise de instanțele de fond.

Conform art.448 Cod de procedură penală, *(1) Judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. (2) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.*

În particular, avându-se în vedere recursul, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Potrivit art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod procedură penală, *(1) Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.*

Potrivit art.425 Cod de procedură penală, *instanța de recurs, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana în favoarea căreia a fost declarat recurs.*

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de fond, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În conformitate cu art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, *sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.*

Conform art.385 alin.(1) pct.1)-4) Cod de procedură penală, *la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.*

Potrivit art.394 alin.(1) pct.1) și 2) Cod de procedură penală, *partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe.*

Art.1 Cod de procedură penală, stipulează că, *„procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești cu participarea părților în proces și a altor persoane, desfășurată în conformitate cu prevederile Codului de Procedură Penală, având drept scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată”.*

Dispozițiile art.1 alin.(3) Cod de procedură penală, *prevăd că organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată și ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.*

Potrivit prevederilor art.7 Cod procedură penală „*Procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale prezentului cod*”.

Conform art.6 par.1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, a ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

13. În prim-plan, Colegiul Penal reține că prezenta cauză penală privind învinuirea lui BULGARI Anatolie ***** de comiterea infracțiunilor prevăzute la art.352 alin.(3) lit.d) și art. 326 alin.(2) lit.b) Cod penal a fost remisă spre rejudecare Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), exclusiv în limitele stabilite prin decizia instanței ierarhic superioare, și anume în partea ce ține de individualizarea pedepsei penale.

În acest context, Colegiul subliniază că, potrivit efectului devolutiv limitat al căii de atac exercitate și al dispozițiilor deciziei de casare parțială, ***instanța de rejudecare nu mai este în drept să reexamineze fondul acuzației penale, inclusiv existența faptelor, încadrarea juridică sau vinovăția inculpatului***, aceste aspecte fiind tranșate definitiv prin sentința anterioară.

Astfel, Sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr. 1-214/2017 din 18 ianuarie 2019, în partea ce confirmă vinovăția inculpatului BULGARI Anatolie ***** pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.352 alin.(3) lit.d) și art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal, precum și în partea soluționării acțiunii civile și a confiscării speciale au dobândit autoritate de lucru judecat, având caracter definitiv și irevocabil în această latură.

Prin urmare, instanța de fond investită cu rejudecarea cauzei era ținută strict de limitele stabilite de instanța de control judiciar, fiind obligată să se pronunțe exclusiv asupra individualizării pedepsei penale, *fără a repune în discuție situația de fapt sau vinovăția deja constatată.*

Orice depășire a acestor limite ar fi echivalat cu încălcarea principiului autorității de lucru judecat și a principiului legalității procesului penal, consacrate de Codul de procedură penală.

Deci instanța de judecată primind cauza la un control suplimentar a elucidat pe deplin indicațiile instanței superioare, or potrivit prevederilor art.436 alin.(1)-(3) Cod de procedură penală, procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în recurs se desfășoară conform regulilor generale pentru examinarea ei. Pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului. Când hotărârea este casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau civilă, instanța de rejudecare se pronunță în limitele în care hotărârea a fost casată.

Potrivit explicațiilor oferite în practica judiciară se va reține, că art.436 Cod de procedură penală, fixează următoarele limite de care instanța de apel trebuie să țină cont: - conformitatea cu decizia instanței de recurs, în măsura în care situația de fapt rămâne cea avută în vedere la judecarea recursului; - respectarea limitelor în care hotărârea a fost casată.

Dispozițiile legale referitoare la limitele rejudecării în cazul casării hotărârii de instanța de recurs sunt în concordanță cu principiile generale ale procesului penal, potrivit cărora orice persoană are dreptul de a fi judecată în mod echitabil și în termen rezonabil de o instanță independentă și imparțială, instituită prin lege.

Rejudecând cauza în limitele stabilite de instanța de recurs, instanța de rejudecare este pe deplin independentă, respectând, în mod firesc și logic, indicațiile instanței de recurs, care, potrivit art.436 alin.(2) Cod de procedură penală, sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

14. În continuare, în ceea ce privește motivul invocat în suplimentul la recurs, întemeiat pe declarația olografă a inculpatului din 02 martie 2026, prin care se susține că acordul de recunoaștere a vinovăției ar fi fost încheiat în lipsa unui consimțământ liber, informat și valabil, Colegiul Penal îl apreciază ca fiind neîntemeiat și incapabil să conducă la casarea hotărârii atacate.

În primul rând, instanța de recurs reține că prezenta cauză a fost soluționată în procedura prevăzută de art.364/1 Cod de procedură penală, iar legalitatea acestei proceduri și a consimțământului exprimat de inculpat a fost verificată și acceptată de instanța de fond la momentul judecării cauzei și ulterior de instanța de recurs. Or, aspectele privind valabilitatea acordului de recunoaștere a vinovăției țin de fondul cauzei și de modul de administrare și apreciere a probelor în faza de judecare inițială.

În al doilea rând, Colegiul subliniază că, prin efectul deciziei de casare parțială anterioară, cauza a fost remisă spre rejudecare exclusiv în limitele individualizării pedepsei penale, toate celelalte aspecte privind existența faptei, încadrarea juridică și vinovăția inculpatului fiind tranșate definitiv și intrate sub autoritatea lucrului judecat.

În acest sens, potrivit art.436 Cod de procedură penală, instanța de rejudecare este ținută strict de limitele stabilite de instanța de recurs, nefiind în drept să reexamineze fondul acuzației penale sau să repună în discuție circumstanțele care au stat la baza stabilirii vinovăției. Orice analiză a pretinselor vicii ale consimțământului la momentul încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției ar echivala, în esență, cu redeschiderea

fondului cauzei și repunerea în discuție a temeiniciei condamnării, ceea ce este inadmisibil în această etapă procesuală.

În al treilea rând, Colegiul reține că motivele invocate prin suplimentul la recurs reprezintă, în realitate, critici ce vizează legalitatea și temeinicia hotărârii sub aspectul stabilirii vinovăției, chestiuni care au fost deja soluționate definitiv și nu pot face obiectul reanalizării în cadrul prezentei căi de atac, limitată exclusiv la controlul individualizării pedepsei. Mai mult, simpla prezentare a unei declarații olografe ulterioare pronunțării hotărârii nu este de natură să înlăture prezumția de legalitate a procedurii desfășurate în condițiile art.364/1 Cod de procedură penală, în lipsa unor probe obiective care să demonstreze vicierea consimțământului în condițiile prevăzute de lege.

Prin urmare, Colegiul constată că argumentele invocate în suplimentul la recurs exced limitele controlului judiciar permis în prezenta fază procesuală și nu pot fundamenta casarea hotărârii atacate și trimiterea cauzei la rejudecare.

15. Cu referire la susținerea apărării precum că la momentul examinării cauzei și pronunțării sentinței litera b) din art.326 alin.(2) Cod penal al Republicii Moldova ar fi fost deja exclusă din conținutul normei penale și, prin urmare, nu ar putea fi imputată inculpatului, Colegiul Penal o apreciază ca fiind neîntemeiată.

Colegiul reține că încadrarea juridică a faptei reținute în sarcina inculpatului BULGARI Anatolie *****, inclusiv aplicarea art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal, a fost stabilită printr-o sentință judecătorească anterioară rămasă definitivă, respectiv Sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr. 1-214/2017 din 18 ianuarie 2019, iar Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2024 a fost pronunțată înaintea modificărilor operate la art.326 Cod penal prin Legea nr. 136 din 06.06.2024 (în vigoare 07.09.2024). Respectiv această hotărâre, în partea ce vizează constatarea vinovăției și încadrarea juridică a faptei, a dobândit autoritate de lucru judecat, fiind irevocabilă sub acest aspect.

Prin urmare, în condițiile în care cauza a fost remisă spre rejudecare exclusiv în partea individualizării pedepsei, instanța de rejudecare nu are competența de a redeschide discuția asupra încadrării juridice a faptei sau asupra temeiului răspunderii penale, aceste chestiuni fiind definitiv tranșate și excluse de la reexaminare prin efectul deciziei instanței ierarhic superioare și al art.436 Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul subliniază că argumentul privind pretinsa „inexistență” a literei b) din art.326 alin.(2) Cod penal la momentul soluționării cauzei nu poate fi analizat în mod izolat de efectele juridice ale hotărârii definitive și de principiul securității raporturilor juridice. Chiar și în ipoteza unei modificări legislative ulterioare, aceasta nu este de natură să afecteze autoritatea de lucru judecat a unei hotărâri definitive, decât în condițiile strict prevăzute de legea penală mai favorabilă, aplicată în proceduri specifice de revizuire sau executare, și nu în cadrul recursului limitat la individualizarea pedepsei.

Colegiul Penal mai reține că susținerile apărării privind pretinsa incidență a modificărilor legislative și a efectelor art.10 și art.10/1 Cod penal nu pot fi examinate în cadrul prezentei căi de atac, întrucât obiectul judecății în recurs este limitat exclusiv la

verificarea legalității și temeiniciei individualizării pedepsei, în limitele casării parțiale dispuse anterior.

Totodată, Colegiul menționează că eventualele aspecte referitoare la aplicarea legii penale mai favorabile sau la consecințele unor modificări legislative ulterioare rămân a fi apreciate, după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, în cadrul procedurii prevăzute de art.469 alin.(1) pct.14) Cod de procedură penală, coroborat cu art.10 și art.10/1 Cod penal, în măsura în care vor fi întrunite condițiile legale de admisibilitate.

Prin urmare, aceste argumente nu pot influența soluția în prezenta cauză, urmând a fi valorificate, dacă va fi cazul, pe calea procedurală distinctă prevăzută de lege.

*16. Astfel, Colegiul penal reține că, prin cererile de recurs declarate, avocații Sergiu MIȚELESCU și Artur MACOVEI în interesele inculpatului BULGARI Anatolie ***** solicită verificarea legalității și temeiniciei sentinței atacate în partea individualizării pedepsei penale, solicitând aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.*

În esență, apărarea urmărește aplicarea unei soluții de individualizare a pedepsei similare celei stabilite prin Sentința Judecătoreiei Chișinău (sediul Ciocana) nr. 1-214/2017 din 18 ianuarie 2019, prin care fusese dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei, soluție care însă a fost ulterior casată parțial prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău nr. 1a-1975/19 din 20 martie 2024, în partea ce vizează individualizarea pedepsei penale.

Analizând acest temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmarea la judecarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate în partea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, or instanța de fond a respectat prevederile art.96, art.385 alin.(1) și art.394 alin.(1) și (2) Cod procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței care sunt circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Colegiul penal nu are temei de a interveni în sentința instanței de fond în partea stabilirii și individualizării pedepsei inculpatului BULGARI Anatolie ***** or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă acestuia, s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, instanța de fond aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Colegiul penal, având în vedere argumentele recursului declarat în coraport cu circumstanțele constatate, reține că, la stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art.75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale. La stabilirea modului, măsurii, categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel la fel ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care este supus răspunderii penale, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia.

Sub imperiul normelor enunțate, se reține, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii. O pedeapsa ineșitabilă poate fi doar un mijloc de reprimare cauzând noi suferințe, corespunzător aceasta nu-și poate atinge scopul de corectare și reeducare ci de generare a mobilurilor negative. Atingerea scopurilor pedepsei de corectare și reeducare a infractorului, de prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și din parte altor persoane, se realizează strict prin individualizarea ei.

Potrivit art.75 Cod penal, (1) Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni *i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.* La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. (2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiuni, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Luând ca bază aceste prevederi și soluționând chestiunea cu privire la vinovăția inculpatului, *de jure și de facto*, instanța de judecată urmează să constate dacă s-au confirmat sau nu temeiurile prevăzute de legea penală pentru a-l supune pe inculpat răspunderii penale și decide asupra cuantumului pedepsei care urmează a i se stabili.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Colegiul consideră că principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art.62-71 Cod de procedură penală, stabilind termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei și depinde de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiuni.

Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Reiterează Colegiul că, deși individualizarea pedepsei este un proces personal rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, totuși acesta nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv or, acesta trebuie să rezulte din evaluarea obiectivă a întregului material probator al cauzei.

Pentru ași îndeplini funcțiile care sunt atribuite în vederea realizării scopului său și al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii, privativă sau neprivativă de libertate și a duratei, atât gravității faptei și potențialului de pericol social pe care îl prezintă în mod real persoana infractorului, cât și aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența pedepsei penale. Funcțiile de constrângere și de reeducare, precum și scopul preventiv al pedepsei poate fi realizat numai printr-o justă individualizare a pedepsei, care să țină seama de persoana căreia îi este destinată pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condițiile socio-etice impuse de societate.

Colegiul penal, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale stabilite în privința inculpatului constată că, instanța de fond corect a individualizat pedeapsa penală și prin urmare a acordat deplină eficiență prevederilor art.6, 7, 61, 75 - 77 Cod penal, a ținut cont de scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea persoanei vinovate și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și ține cont de gravitatea infracțiuni săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

17. În contextul celor expuse instanța de judecată a stabilit că prin Sentința Judecătoreiei Chișinău (sediul Ciocana) din 18 ianuarie 2019, BULGARI Anatolie *****a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal (în redacția Legii în vigoare la data săvârșirii faptei, nr. 326 din 23.12.2013 în vigoare 25.02.2014), *traficul de influență, adică pretinderea, acceptarea și primirea personală de bani, pentru sine sau o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, acțiuni săvârșite de 2 persoane, infracțiune care prevedea pedeapsa cu amendă în mărime de la 3000 la 4000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, și de art.352 alin.(3) lit.d) Cod penal, samavolnicia adică exercitarea unui drept presupus în mod arbitrar și prin încălcarea ordinii publice cu cauzarea de daune în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice, infracțiune care prevedea pedeapsa cu închisoare de la 3 la 8 ani.*

Colegiul constată că fapta comisă și recunoscută de inculpatul BULGARI Anatolie în baza art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal, a avut loc în luna octombrie a anului 2016, iar potrivit art.16 alin.(4) Cod penal, aceasta face parte din categoria infracțiunilor grave. Totodată, fapta săvârșită de inculpatul BULGARI Anatolie în baza art.352 alin.(3) lit.d) Cod penal, a avut loc în luna septembrie a anului 2015, de asemenea fiind atribuită la categoria infracțiunilor grave.

Analizând datele cu privire la personalitatea inculpatului BULGARI Anatolie *****,

instanța de judecată a reținut că circumstanțe ce atenuează răspundere penală în conformitate cu prevederile art.76 Cod penal, în privința inculpatului BULGARI Anatolie *****, nu au fost constatate.

Totodată, Colegiul respinge alegațiile apărării referitoare la incorectitudinea neaprecierii de către instanță de judecată a faptului recunoașterii vinovăției ca circumstanță atenuantă or, recunoașterea vinovăției nu constituie circumstanță atenuantă, având în vedere că din momentul în care recunoașterea vinovăției constituie una dintre condițiile aplicării prevederilor art.364/1 Cod de procedură penală, persoana beneficiind astfel de reducerea limitelor pedepsei, recunoașterea vinovăției nu poate fi apreciată în calitate de circumstanță atenuantă, prin urmare recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă prevăzută de art.76 alin.(1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să-i fie acordată o dublă valență juridică.

De asemenea, la individualizarea pedepsei instanța a ținut cont de faptul că infracțiunea a fost comisă în lipsa circumstanțelor agravante stabilite de legislator la art.77 Cod penal, concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului BULGARI Anatolie *****, de răspundere penală conform prevederilor art.53 Cod penal nu au fost stabilite.

Cu referire la personalitatea inculpatului BULGARI Anatolie *****, instanța de judecată a reținut că inculpatul la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află. Totodată, instanța a reținut că în timpul cât se examina prezenta cauză penală (expediată în instanța de judecată în anul 2017), inculpatul cunoscând despre existența acesteia și despre riscul condamnării sale, acesta a mai săvârșit și alte infracțiuni similare în perioada anului 2018 pentru care a fost condamnat prin sentința din 12 mai 2020 (a se vedea vol. V, f.d. 28-52). La fel, instanța de judecată a reținut că potrivit revendicării anexate la materialele dosarului, BULGARI Anatolie anterior a fost deferit justiției și pentru săvârșirea altor infracțiuni (f.d. 98, vol. I).

Astfel Colegiul, examinând datele care caracterizează personalitatea inculpatului, reține că acesta nu se află la prima abatere de la legea penală, fiind anterior atras la răspundere penală pentru infracțiuni de aceeași natură, ceea ce indică existența unui comportament infracțional repetitiv și a unei tendințe de nerespectare a normelor de drept penal.

Totodată, se constată că, pe parcursul perioadei în care împotriva sa se derula o procedură penală pentru fapte similare, inculpatul a continuat activitatea infracțională, săvârșind noi infracțiuni de aceeași categorie, pentru care ulterior a fost condamnat. Acest fapt denotă că simpla existență a unui proces penal pendinte nu a avut un efect preventiv asupra conduitei sale și nu a determinat o reorientare a comportamentului său în sensul respectării legii.

O asemenea conduită reflectă persistența în activitatea infracțională, lipsa de reținere față de consecințele penale ale faptelor comise și o atitudine de ignorare a valorilor sociale ocrotite de legea penală. Aceste elemente conturează o personalitate cu grad sporit de pericol social, caracterizată prin predispoziție la comiterea de infracțiuni și insuficientă capacitate de conformare la exigențele ordinii de drept.

În aceste condiții, Colegiul apreciază că datele privind personalitatea inculpatului nu

susțin concluzia privind un comportament ocazional sau accidental, ci dimpotrivă, evidențiază o conduită infracțională repetată, care justifică o reacție penală fermă, aptă să asigure atât corectarea acestuia, cât și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În continuare, Colegiul reține că la solicitarea inculpatului BULGARI Anatolie *****, prezenta cauză penală a fost examinată prin prisma prevederilor art.364/1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la urmărirea penală, cu aplicarea pedepsei în temeiul art.80/1 Cod penal.

Potrivit art.80/1 Cod penal, *alin.(1) că în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare, iar în alin.(2) stabilește că în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art.181/1–182, 239–240, 242/1, 242/2, 256, art.264 alin.(2), (4), (6), art.264/1, 324–335/1, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.*

Respectiv inculpatul BULGARI Anatolie ***** a beneficiat de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în temeiul art.80/1 Cod penal, astfel, noile limite ale pedepsei, care sunt pasibile aplicării față de inculpatul BULGARI Anatolie ***** pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute la art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal, determinate potrivit art.80/1 alin.(2) Cod penal, constituie pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 3000 unități convenționale și pedeapsa sub formă de închisoare de la 2 la 4 ani și 6 luni. La fel, limitele pedepsei aplicabile în privința lui BULGARI Anatolie ***** pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute la art.352 alin (3) lit.d) Cod penal, determinate potrivit art.80/1 alin.(1) Cod penal, constituie pedeapsă cu închisoare de la 2 ani și 3 luni la 6 ani.

18. Prin urmare, la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei aplicate inculpatului BULGARI Anatolie *****, instanța de judecată a ținut cont de prevederile art.6, 7, 16, 61, 75, 76, 77 și 78 Cod penal, precum și de ansamblul circumstanțelor cauzei.

Instanța a reținut gravitatea infracțiunilor săvârșite, acestea fiind încadrate, potrivit art.16 Cod penal, în categoria infracțiunilor grave, precum și forma intenționată de comitere a acestora, element ce denotă o conduită infracțională conștientă și orientată spre realizarea scopului urmărit.

Sub aspectul personalității inculpatului, instanța a avut în vedere datele caracteristice ale acestuia, inclusiv faptul că nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, are studii superioare, este căsătorit și are la întreținere trei copii minori, nu este angajat oficial, precum și existența antecedentelor penale și a comportamentului infracțional anterior.

În acest context, Colegiul reține că, deși inculpatul a recunoscut vinovăția și a solicitat judecarea cauzei în procedura simplificată, aceste împrejurări au fost deja valorificate prin

aplicarea mecanismului prevăzut de art.364/1 Cod de procedură penală și art.80/1 Cod penal, prin reducerea limitelor de pedeapsă, fără a putea constitui, în sine, temei suficient pentru aplicarea unei pedepse neprivative de libertate sau pentru suspendarea executării acesteia.

Analizând cumulul circumstanțelor atenuante invocate și a celor reținute, instanța constată că acestea nu sunt de natură să înlăture caracterul grav al faptelor comise și nici să diminueze semnificativ gradul de pericol social al inculpatului, în condițiile în care acesta a manifestat o conduită infracțională repetată.

Mai mult, se reține că aplicarea unei pedepse mai blânde decât închisoarea nu ar fi în măsură să asigure atingerea scopurilor pedepsei penale prevăzute de art.61 Cod penal, respectiv restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că doar aplicarea unei pedepse privative de libertate este aptă să răspundă exigențelor de individualizare și să asigure un echilibru just între gravitatea faptelor săvârșite și circumstanțele personale ale inculpatului.

În acest sens, pentru fiecare infracțiune în parte, instanța a stabilit pedepse sub formă de închisoare, cu aplicarea prevederilor art.80/1 alin.(2) Cod penal pentru art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal și art.80/1 alin.(1) Cod penal pentru art.352 alin.(3) lit.d) Cod penal, respectiv câte 3 (trei) ani închisoare pentru fiecare faptă.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, instanța a considerat necesar de a stabili pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, soluție care reflectă atât gravitatea globală a conduitei infracționale, cât și necesitatea realizării scopului pedepsei penale.

Astfel, Colegiul Penal, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, inclusiv a comportamentului acestuia în viața socială, precum și înainte și după săvârșirea infracțiunilor incriminate, reține că, raportat la gravitatea faptelor comise, la consecințele prejudiciabile produse și la persoana inculpatului, corijarea și reeducarea acestuia pot fi realizate doar prin aplicarea unei pedepse privative de libertate. În aceste condiții, instanța întemeiat a constatat necesitatea stabilirii unei pedepse definitive de 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Respectiv instanța de recurs conchide că la stabilirea termenului de pedeapsă instanța de judecată s-a bazat atât pe solicitările părților procesului judiciar, prevederile normative ce ghidează individualizarea răspunderii și pedepsei penale, dar și de circumstanțele concrete ale comiterii infracțiunii.

În acest sens, Colegiul consideră că anume această pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de inculpat, cât și personalității acestuia. Instanța de recurs constată că pedeapsă privativă de libertate este una echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Prin urmare, Colegiul reține că, instanța de fond și-a argumentat riguros soluția la acest capitol și a motivat hotărârea pronunțată, invocând motive clare din care considerent a ajuns la concluzia că aplicarea unei pedepse mai blânde, nu va asigura atingerea scopului prevăzut la art.61 Cod penal. În acest context, instanța de fond a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, *personalitatea inculpatului*, dar și *gravitatea infracțiunii săvârșite* și valența relațiilor sociale prejudiciate și a ajuns la soluția justificat de numire inculpatului BULGARI Anatolie ***** a unei pedepse în formă de închisoare.

Prin urmare, pentru a asigura caracterul echitabil al pedepsei, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, Colegiul apreciază necesară executarea efectivă a pedepsei cu închisoarea.

Colegiul concluzionează că doar pedeapsa privativă de libertate este aptă să asigure realizarea scopului pedepsei penale, fiind în concordanță cu ansamblul circumstanțelor cauzei, gravitatea faptei, urmările produse și personalitatea inculpatului. Totodată, modalitatea de executare stabilită de instanța de fond corespunde principiului proporționalității, reflectând un just echilibru între interesul general al societății și situația individuală a inculpatului.

Totodată, Colegiul constată că în cauză nu au fost identificate circumstanțe atenuante excepționale care ar justifica aplicarea prevederilor art.79 Cod penal.

În ceea ce privește argumentele invocate de inculpat referitoare la recunoașterea vinovăției, căința manifestată și cooperarea cu organul de urmărire penală, Colegiul le apreciază ca fiind manifestări obișnuite ale unei conduite procesuale corecte, specifice majorității persoanelor aflate în situații similare. Prin urmare, acestea nu pot fi calificate drept circumstanțe excepționale în sensul art.79 Cod penal, care să justifice aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege.

În fine, Colegiul reiterează că pedeapsa penală nu are un caracter vindicativ sau retributiv, ci trebuie să reflecte un just echilibru între gravitatea faptei și necesitatea realizării scopului său preventiv și educativ. Aceasta nu constituie un „preț” al faptei comise, ci un mijloc legal de restabilire a ordinii de drept, în conformitate cu principiile proporționalității și echității.

19. În continuare, Colegiul penal respinge ca neîntemeiate solicitările recurentului privind aplicarea unei pedepse mai blânde, cu suspendarea executării acesteia, chiar și în condițiile invocate de apărare, ce țin de poziția inculpatului, recunoașterea vinovăției, comportamentul procesual și situația familială a acestuia.

Or, Colegiul reține că, inițial, prin Sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr. 1-214/2017 din 18 ianuarie 2019, inculpatului BULGARI Anatolie ***** i-a fost aplicată o pedeapsă cu închisoarea, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, soluție care a fost casată prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău nr. 1a-1975/19 din 20 martie 2024, anume din considerentul stabilirii eronate a unei pedepse prea blânde și necorespunzătoare scopului legii penale.

Prin urmare, instanța de control judiciar a constatat în mod expres că o pedeapsă cu suspendarea executării nu este adecvată în raport cu circumstanțele cauzei și persoana inculpatului, dispunând rejudecarea cauzei exclusiv în partea individualizării pedepsei.

În aceste condiții, solicitările recurentului din prezenta cale de atac, prin care se tinde, în esență, la aplicarea unei pedepse identice sub aspectul modalității de executare cu cea deja casată, se circumscriu aceleiași soluții juridice apreciate anterior ca fiind nelegală și neîntemeiată de către instanța ierarhic superioară.

Admiterea unor asemenea solicitări ar echivala cu ignorarea caracterului obligatoriu al deciziei instanței de recurs și ar lipsi de efect util controlul judiciar exercitat anterior, contravenind prevederilor art.436 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele invocate de recurent, inclusiv cele ce țin de situația familială a inculpatului și de comportamentul procesual al acestuia, nu sunt de natură să justifice revenirea la o soluție deja infirmată de instanța de apel, în lipsa unor circumstanțe noi sau excepționale.

În consecință, Colegiul apreciază că aplicarea unei pedepse cu suspendarea executării nu este oportună și nu corespunde scopului pedepsei penale, menținerea pedepsei stabilite de instanța de judecată, fiind pe deplin justificată în speță.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane. Relevant, este și faptul că pedeapsa aplicată la caz, va duce la realizarea scopurilor sancțiunii, astfel contribuind la reeducarea inculpatului la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire sociale, principiile morale și atingerii scopului pedepsei penale. Colegiul penal consideră că, pedeapsă numită este legală, întemeiată și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

20. Analizând cererile de recurs depuse de apărare, se constată că motivele invocate sunt neîntemeiate și nu pot conduce la casarea sentinței instanței de fond, întrucât acestea nu relevă erori de drept, ci reprezintă doar o dezacordare cu modul de apreciere a probelor și cu individualizarea pedepsei, aspecte care nu constituie temeiuri admisibile în recursul formulat în condițiile art.364/1 Cod de procedură penală.

În primul rând, afirmația potrivit căreia sentința instanței de fond ar fi nemotivată este eronată. Sentința atacată conține o expunere clară a situației de fapt, a încadrării juridice a faptelor, precum și o analiză detaliată a criteriilor de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75–77 Cod penal. Instanța a expus motivele pentru care a considerat necesară aplicarea unei pedepse privative de libertate, cu stabilirea cuantumului corespunzător, raportat la gravitatea infracțiunilor și la persoana inculpatului. Faptul că instanța nu a dat curs tuturor solicitărilor apărării nu echivalează cu lipsa motivării, întrucât obligația de motivare nu presupune răspuns explicit fiecărui argument al părților, ci doar celor esențiale pentru soluționarea cauzei.

Referitor la pretinsa omisiune a circumstanțelor atenuante privind situația familială a inculpatului, acest argument nu poate fi reținut. Existența copiilor minori și lipsa unui loc de muncă nu constituie automat circumstanțe atenuante în sensul art.76 Cod penal, în absența demonstrării unei legături directe între aceste împrejurări și săvârșirea infracțiunii. Instanța de fond a analizat situația personală a inculpatului, inclusiv familia și statutul social, însă a apreciat corect că acestea nu justifică reducerea suplimentară a pedepsei sau

aplicarea unei sancțiuni nonprivative de libertate. Prin urmare, nu există o omisiune de examinare, ci o simplă diferență de apreciere juridică.

Nici critica referitoare la pretinsa contradicție dintre reținerea „căinței sincere” și poziția instanței privind circumstanțele atenuante nu este întemeiată. Instanța a analizat comportamentul inculpatului în ansamblu, inclusiv recunoașterea vinovăției în procedura simplificată și atitudinea acestuia după comiterea faptelor. Totodată, instanța a explicat că recunoașterea vinovăției nu poate fi valorificată distinct ca circumstanță atenuantă, pentru a evita dubla valorificare juridică a aceleiași situații de fapt. Astfel, nu există contradicții reale în conținutul sentinței, ci o interpretare selectivă a acesteia din partea apărării.

Argumentul privind pretinsa ignorare a practicii judiciare sau a jurisprudenței CEDO este, de asemenea, nefondat. Instanța de fond a aplicat corect dispozițiile legale incidente, inclusiv art.364/1 Cod de procedură penală și art.80/1 Cod penal, beneficiul procedurii simplificate fiind deja acordat inculpatului prin reducerea limitelor de pedeapsă. Jurisprudența invocată nu impune obligativitatea aplicării unei pedepse cu suspendarea executării, aceasta fiind o facultate a instanței, nu o obligație legală.

În ceea ce privește individualizarea pedepsei, aceasta a fost realizată în strictă conformitate cu art.75 Cod penal, ținându-se cont de gravitatea faptelor, de forma intenționată de săvârșire, de circumstanțele personale ale inculpatului și de existența antecedentelor penale. În plus, instanța a reținut și faptul că inculpatul a comis noi fapte similare în perioada în care se afla deja în procedură judiciară, ceea ce indică o atitudine constantă de nerespectare a legii penale și justifică aplicarea unei pedepse privative de libertate.

În aceste condiții, suspendarea executării pedepsei nu poate fi considerată justificată, întrucât nu sunt îndeplinite condițiile legale privind scopul reeducării fără executarea efectivă a sancțiunii. Dimpotrivă, elementele cauzei indică necesitatea unei reacții penale ferme pentru prevenirea recidivei și asigurarea realizării scopurilor pedepsei prevăzute de art.61 Cod penal.

În concluzie, recursul declarat nu evidențiază erori de drept susceptibile de a afecta legalitatea sentinței, ci vizează exclusiv reaprecierea circumstanțelor de fapt și a pedepsei stabilite, ceea ce nu este admisibil în această cale de atac. Prin urmare, sentința instanței de fond este legală și temeinic motivată, iar recursurile urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

21. Instanța de recurs relevă că, prima instanță în cadrul sentinței a motivat în mod amplu criteriile de individualizare a pedepsei aplicate inculpatului, bazându-și soluția pronunțată în acest sens, inclusiv pe persoana inculpatului, rolul și comportamentul acestuia în momentul și după comiterea cât și în cadrul desfășurării procesului penal și relațiile sociale care au fost periclitate în rezultatul săvârșirii infracțiunii. În cadrul individualizării pedepsei, instanța de fond a ținut cont și de regula nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia *„natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”*.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

Colegiul penal reține că, instanța de fond s-a expus pe larg asupra argumentelor invocate de către apărare, aplicând legislația pertinentă speței, cu interpretarea justă a ei, iar recursul înaintat, în situația respectivă, are un caracter declarativ și contravine faptelor cauzei, stabilite și expuse exhaustiv, și analizate corespunzător de către instanța de recurs, conform art.414 Cod de procedură penală, care s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor..

În optica celor reliefate, Colegiul Penal că, argumentele instanței de fond la adoptarea soluției în cauză, în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile sunt acceptate și de instanța de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO*, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei*). Astfel, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

22. Generalizând aspectele invocate, în conformitate cu art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod procedură penală, Colegiul Penal ajunge la concluzia de a respinge recursurile declarate de avocații Sergiu MIȚELESCU și Artur MACOVEI în interesele inculpatului BULGARI Anatolie *****, împotriva Sentinței Judecătoreiei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-1272/2024 din 17 noiembrie 2025, ca fiind nefondate, reținând în acest sens că, Sentința instanței de fond este legală și întemeiată, iar careva temeiuri de casare a Sentinței nu au fost reținute.

23. În conformitate cu art.art.417, 418, 437 alin.(1) pct.1) 448, 449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru –

D E C I D E:

Se resping ca nefondate recursurile declarate de avocații Sergiu MIȚELESCU și Artur MACOVEI în interesele inculpatului BULGARI Anatolie *****, împotriva Sentinței Judecătoreiei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-1272/2024 din 17 noiembrie 2025, și se menține fără modificări Sentința atacată.

Termenul executării pedepsei inculpatului BULGARI Anatolie ***** urmează a fi calculat din data reținerii acestuia, urmând ca durata arestului la domiciliu din data de 07 august 2017 ora 11:05 min, până la 06 octombrie 2017 ora 11:05 min. – să fie calculată pe parcursul executării pedepsei.

Decizia este irevocabilă.

**Președintele ședinței,
Judecătorul**

Eugeniu BEȘELEA

**Judecătorii
CAZACICOV**

Andrei

Vitalie BUDECI